

JEN TAK...

si ráno povyskočit
obléct si žluté sako
nasadit širák z pápěří
a vyjít na ulici
jen tak
ve žlutém saku a širáku z pápěří
hodit trable za hlavu
neplacené účty taky
vzít si radši deštník
a jít ven
jen tak
vstříc nesplněným snům
usmát se na každého
pozdravit
a poděkovat
třeba i dvakrát po sobě
a s poklonou jít
jen tak
dál
do víru velkoměsta
to by byl v baráku rozruch
každý by si hned ukazoval
říkali by
no podívejte se
vždyť on si
jen tak
nosí deštník
i když neprší
no řekněte
kdo to kdy viděl
ach
jak jsou ti lidé povrchní
odsoudí vás
když si vezmete do ruky deštník
přestože je slunečno
a ani vám nepochválí
nové žluté sako
a ten širák z pápěří

A STROMY ZARYTĚ MLČELY

Jediný krůček a ztrácíš zem pod nohama.
Řítíš se do temných neznámých hlubin.
Padáš, pláčeš. Není to však nic platné.
Pomalou a jistě propadáš beznaději.
Pokoušíš se bojovat, ale marně.
Trháš si vlasy, křičíš a sténáš.
„Pomoc! Prosím! Pomoc!“
Nikdo tě tu však neuslyší
ve světě ozvěn a stínů.
S bledou tváří kráčí
všichni společně.
Ale svou vinu
si ponese
každý
sám.